

• Zo'n vijfhonderd kandidaten dagen op voor honderd vacatures

In de rij staan voor job bij woon- en zorghuis Ambroos

Hofstade

Het was vrijdag in de rij staan op de jobbeurs die de Emmausgroep in Hofstade (Zemst) organiseerde. Vijfhonderd mensen boden zich aan. Voor haar nieuwe woon- en zorghuis Ambroos moet de vzw Emmaus honderd jobs invullen.

• Er hebben zich op de jobbeurs ruim 250 belangstellenden in de namiddag en nog evenveel kandidaten 's avonds aangemeld. Jongeren die hun studie nog niet hadden afgemaakt, veertigers op zoek naar een nieuwe motivatie en ouderen die op de arbeidsmarkt bijna niet meer gewild zijn. Ze kregen er een ruimere kijk op het aanbod en de jobinhoud die het centrum te bieden heeft.

Alle leeftijden

Laureen Bienstman (23) woont in de werfheide in Hofstade. Een job vlak naast de deur lijkt haar ideaal. "Ik heb een opleiding gevolgd bij de Ursulinnen als organisatie-assistente en zoek een job als logistiek assistent", zegt ze. "Ik werk al in een rusthuis. De kleinere wooneenheden waarin de mensen gaan samenleven en de familiale sfeer moeten een pak leuker zijn dan de grote leefzalen. Ik zou hier heel graag aan de slag gaan."

Ook Dorien Van Hooreweghe (21) is een buur van het nieuwe zorgcomplex. Ze woont slechts enkele straten verder. "Ik werk als gezinshelpster maar heb wel een diploma animatie. Het lijkt mij heel interessant om in dit nieuwe project te stappen. Je kan er dan ook zelf een eigen toets aangeven. Ik ga voor een deeltijdse job als animatrice. Aangezien er meerdere nodig zijn, hoop ik op een uitnodiging in oktober."

Ook wat oudere geïnteresseerden kwamen naar Hofstade. Jean-Pierre Van Ackelyen (56) is een werk-

Een vrouw informeert op de jobbeurs bij een medewerker van de vzw Emmaus. FOTO'S PATRICK HATTORI

Opening staat gepland in lente van 2011

Het nieuwe woon- en zorghuis Ambroos dat in de Muizenstraat in Hofstade (Zemst) in de steigers staat, omvat 168 bedden. Er zijn 93 rusthuisplaatsen, 10 kamers voor kortverblijf, 15 voor dagverblijf en 25 serviceflats. "De werkzaamheden aan het splinternieuwe woon- en zorghuis Ambroos schieten goed op", zegt directeur Paul Van Tenderloo. "De 45 vorstdagen hebben de voorbije dagen natuurlijk een invloed gehad op de bouwplanning, maar zo'n vertraging kan je nu eenmaal niet altijd vermijden. Een precieze openingsdatum kunnen we ook niet vooropstellen, maar ergens in de buurt van april 2011 zien we het nieuwe woon- en zorgcentrum toch wel openen. De ingebruikname van het complex zal ook in fasen gebeuren. Telkens een woonmodule helemaal klaar is voor bewoning, kunnen we er een groep bewoners huisvesten en kunnen de ondersteunende diensten zich daaraan aanpassen. Op die manier moet alles geleidelijk, en hopelijk naadloos, in werking kunnen gaan."

JD
www.wzh-ambroos.be

Deeltijdse job

DORIEN VAN HOOREWEGHE (21)

"Ik ga voor een deeltijdse job als animatrice. Ik hoop er zelf een eigen toets aan te kunnen geven"

Met ervaring

JEAN-PIERRE VAN ACKELYEN (56)

"Ik heb 22 jaar ervaring in de sector, maar zoek nu een lichtere job. Als ik de kans krijg, kom ik zeker af"

Wil studeren

NIKITA RANQUIN (18)

"Ik behaalde mijn getuigschrift voor logistiek assistent, maar ik wilde nog een opleiding volgen"

zoekende uit Grimbergen. "Ik heb 22 jaar ervaring in de sector als bejaardenhelper in Schaarbeek maar dooraanhoudende rugklachten zoek ik nu een lichtere job. Woning-assistentie lijkt mij wel wat. Ik kan goed met mensen maar ook met technische probleempjes overweg. Als ik

de kans krijg, kom ik zeker af."

De vzw biedt ook, in samenwerking met VDAB en Technische Scholen Mechelen (TSM), opleidingen aan. "Wij hebben voltijdse en halfzijdse opleidingen. De halfzijdse bestaan uit een of twee dagen les en anderhalve of drie da-

gen stage", leggen Lieve Peters en Anne De Smet van TSM uit. "De voltijdse start in september en duurt 15 maanden. Er zijn geen examens, wel evaluaties en toetsen. De praktijk is van doorslaggevend belang."

De 18-jarige Nikita Ranquin uit de Moniestraat in Hofstade wil best

nog wat bijstuderen. "Ik behaalde mijn getuigschrift voor logistiek assistent in het Sint-Janshof in Mechelen en heb een tijdelijk contract in het AZ Jan Portael in Vilvoorde. Ik ervaar dat logistiek te beperkt is en daarom wil ik nog een opleiding volgen", zegt ze. **JULIAAN DELEEBECK**

ROZE IN HET RUSTHUIS

De helft van het personeel in de Nederlandse zorgsector gaat ervan uit dat er geen homoseksuele ouderen zijn in rust- en verzorgingstehuizen. Tot die conclusie kwam het Nederlandse *Tijdschrift voor Verzorgenden* deze week na een enquête. Ook in eigen land betekent oud niet per se ook out. Het Roze Huis, de koepelorganisatie van Antwerpse holebi-organisaties, wil

daarom met het Janusproject holebiseksualiteit op de agenda zetten van de ouderenvoorziening. In april start de tentoonstelling 'Liefde is altijd goed' over holebi's van alle leeftijden, in dienstencentrum Ten Gaarde in Antwerpen. Op de 15de verjaardag van Het Roze Huis laten we enkele oudere holebi's aan het woord. **JOCHEN VANDENBERGH, FOTO'S JIMMY KETS**

'De steun van mijn vrouw heeft het gemakkelijker gemaakt.'

GUIDO HERMANS

'Je "outen" doe je niet één keer, het is een continu proces'

BOECHOUT | 'Twee jaar geleden ben ik begonnen met het geven van vormingen in rust- en verzorgingstehuizen', vertelt de 64-jarige Guido Hermans, een pionier binnen het Janusproject van het Roze Huis. 'Ondertussen zijn we met 15 mensen die het taboe proberen te doorbreken. We organiseren activiteiten voor oudjes om hen bewust te maken van homoseksualiteit. Dat doen we voorzichtig. We willen hen namelijk niet schokken.'

'Ook tijdens mijn puberteit bestond het woord *homo* simpelweg niet, maar gelukkig hebben wij bewust de seksuele revolutie meegemaakt. Dat was een extreme reactie op de preutsheid die het geloof verkondigde, maar uiteindelijk heeft het veel verbeterd. Mensen die nu in rusthuizen zitten, zijn echter te laat geboren voor die mentaliteitswijziging. In de leefwereld van heel wat hulpbehoevende oudjes bestaat andersgeaardheid gewoon niet. Dat of ze beschouwen het als een ziekte, een afwijking, zelfs een straf van God.'

'We bereiden het verzorgende personeel ook voor op de komst van holebi-ouderen. Tijdens hun opleiding leert het personeel om iedereen op dezelfde manier te behandelen, maar homo's en lesbiennes zijn anders. Zij vragen een beetje bijzondere aandacht.'

'Je moet begrijpen dat "outen" geen eenmalige daad is, maar een continu proces. Als je in een andere omgeving komt met nieuwe mensen, moet je het opnieuw vertellen. Wanneer holebi-ouderen in een rust- of verzorgingstehuis komen, kruipen ze echter snel terug in de kast. Openlijk homo zijn, wordt daar namelijk niet door iedereen geapprecieerd. Wat hen belemmert in hun geluk.'

Guido heeft twee kinderen, maar woont ondertussen al 27 jaar samen met zijn vriend Ludo Janssens (58). 'Mijn vrouw had op een gegeven moment door dat ik de *Playgirl* niet voor haar kocht', aldus Guido. 'Haar steun heeft het voor mij makkelijker gemaakt.'

'Heel wat lesbiennes leven in armoede.'

MIEKE BIERMANS

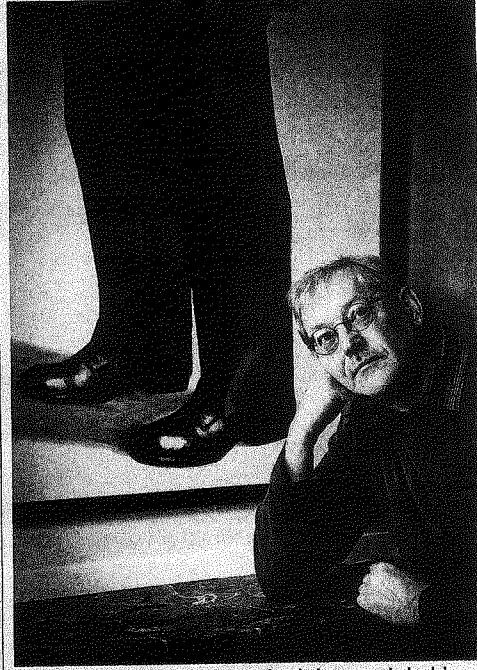
'Heel wat vrouwen spelen hun leven lang een rol'

VREMDE | 'Op straat worden we niet meer achterna geroepen met *dieje pot*, dus er is al veel ten goede veranderd. Naar de toekomst toe maak ik mij wel een aantal bedenkingen', vertelt de 63-jarige Mieke Biermans. Haar 59-jarige vriendin wenst liever onbekend te blijven. 'Omdat ik in een dienstencentrum van het OCMW werk', verklaart ze. 'Daar komen veel oudjes. Het is maar beter dat zij niet weten dat ik met een vrouw samenwoon.'

'Je moet je voorstellen hoe eenzaam lesbische oudjes dus zijn', vult Mieke aan. 'Heel wat van hen hebben hun hele leven lang hun gevoelens opgekropt en zijn getrouwd met een man omdat het zo hoorde. Nu hun man is overleden, staan ze er alleen voor. In het rust- of verzorgingstehuis moeten ze hun rol blijven spelen. Dat betekent dat ze waarschijnlijk hun hele leven lang nooit kunnen zijn wie ze echt zijn.'

'Voor oudere vrouwen die wel uit de kast durven komen, is het vaak even erg. Een op de vijf vrouwen leeft in armoede, wees maar zeker dat daar heel wat lesbiennes tussen zitten. Zij leefden samen met een man die de kostwinnaar was. Hun hele heterorelatie lang konden ze niet bouwen aan een carrière. Gevolg, ze vallen terug op een klein pensioen en moeten aankloppen bij het OCMW, waar ze dan opnieuw in de kast kruipen. Het is een vicieuze cirkel.'

'Je kan beweren dat dit verdwijnt met de komst van de huidige generatie. Lesbiennes van vandaag zullen inderdaad geen drie maanden in een psychiatrische instelling worden gestopt om te genezen, zoals mijn ouders bij mij deden, maar toch ben ik niet zeker van een positieve evolutie. Het geloof rukt opnieuw op en daarnaast is er ook het feit dat heel wat allochtonen in de zorgsector terecht komen. Op zich heb ik daar helemaal geen problemen mee. Ik ben allerm minst een racist, maar het is wel zo dat deze groep nog voor een inhaalbeweging staat tegenover homoseksualiteit.'

'Ik leed psychologisch zwaar onder de leer van de kerk.'

ROGER VAN LOON

'Dat het geloof terrein wint, baart me zorgen'

ANTWERPEN | 'Ik heb een oudere vriend die vroeger als een van de eersten op de barricaden stond voor ons', vertelt de 65-jarige Roger Van Loon, een gepensioneerde boekhouder. 'Nu hij in een rusthuis zit, is hij terug in de kast gekropen. Volgens mij heeft dat te maken met de lichamelijke afhankelijkheid. Als je steeds vaker moet rekenen op anderen ben je minder geneigd om tegen de stroom in te gaan.'

'Zelf vrees ik niet onmiddellijk voor de dag dat ik in een rusthuis beland. De homo's en lesbiennes die daar nu zitten, zijn eigenlijk de eerste naoorlogse andersgeaarden. Het zijn mensen die al 40 jaar waren tijdens de seksuele revolutie, terwijl ik toen een twintiger was. Voor mij betekende die periode een echte verademing. Daarvoor was seks niet aanwezig in de samenleving. Of toch, als zonde, en ik viel dan nog op jongens.'

'In een maatschappij die seks onderdrukt, slaan de hormonen wel eens op hol. Zo masturbeerden in die tijd alle gezonde boerenjongens wel eens bij elkaar, maar ik werd echt verliefd. Als jongeman uit een erg katholiek nest voelde ik mij daarom voortdurend schuldig. Toen Will Ferdy zich begin jaren 70 voor heel Vlaanderen op tv outte, was mijn vaders reactie "Ze moesten ze allemaal doodschieten". Terwijl ik dezelfde boodschap had voor hem.'

'Ik leed psychologisch zwaar onder de leer van de kerk. Het is trouwens pas toen de pastoor mijn vader vertelde dat mijn "ziekte" bestond, dat hij mij geloofde. Gelukkig zijn de tijden veranderd, al weet je natuurlijk nooit hoe de moraal verder evolueert. Het is toch frappant dat iemand als Léonard, met zijn opvattingen, aartsbisschop wordt. Ik heb het aartsbissdom al een brief geschreven met de vraag om mij te ontlopen. Het feit dat het katholieke geloof opnieuw terrein wint, baart mij enigszins zorgen voor mijn oude dag. Ook de islam is in opmars. Godsdiensten die niet bepaald mild zijn voor ons.'